

**FALLA PLAÇA
LOPE DE VEGA**
LLIBRET 2026

**EL
PUNT
D'UNIÓ**

El punt d'unió és un llibret que va més enllà del paper i la tinta. És el relat viu de com la nostra falla esdevé el nexa que uneix el barri amb els fallers, l'espai on els carrers, les persones i les tradicions es troben. Un llibret que no es limita a informar, sinó que transcendeix allò descriptiu per endinsar-se en el vessant cultural i emocional.

Parla del sentiment de pertinença a una cosa compartida, de l'alegria de reunir-se al voltant del foc i la festa, i del valor de participar activament en una història comuna.

Entre les seues pàgines es reconeix la memòria col·lectiva, l'orgull de barri i el batec d'una ciutat que es construeix any rere any gràcies a totes aquelles persones que la viuen, la celebren i la fan seua.

**EL
PUNT
D'UNIÓ**

*El llibre ha participat en la
convocatòria dels premis de la
Generalitat per a la promoció
de l'ús del valencià*

CRÈDITS

El present llibret ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat Valenciana per a la promoció d'ús del valencià en l'àmbit de les festes de les falles.

*Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.
www.lletresfalleres.org*

Dipòsit Legal V-221-2023

DISENY DE PORTADA, CONTRAPORTADA Y
MAQUETACIÓ DEL LLIBRET

Alma Pedrajas Planells

DIRECCIÓ CONCEPTUAL Y CREATIVA

Alma Pedrajas Planells

PRÒLEG

Mar Piquer Muela

TRADUCCIÓ Y CORRECCIÓ DE TEXTOS

Mar Piquer Muela

ARTICLE

Luis Fernández Gimeno

POEMES

Joan Vicent Chenoll i Gonzàlez

“DELS FALLERS PER AL BARRI”

Federico Tello Prades

Eduardo Bosch Ferrer

Francisco Castellano Ibáñez

Santiago Nacher Alpuente

FOTOGRAFÍA

Pedro Pablo Soriano Giménez

ÍNDIX

PRÓLEG	7
SALUDA DE LA PRESIDENTA	9
COMISSIÓ DIRECTIVA	13
VOCALS	15
SALUDA DE LA FALLERA MAJOR	16
CORT D'HONOR	19
SALUDA DE LA FALLERA MAJOR INFANTIL	20
CORT D'HONOR	22
SALUDA DEL PRESIDENT INFANTIL	24
DIRECTIVA INFANTIL Y VOCALS	26
FALLA ENCANTATS	28
POEMES ENCANTATS	29
FALLA "MADE IN VALENCIA"	48
POEMES "MADE IN VALÈNCIA"	48
PART LITERÀRIA	65
"DELS FALLERS PER AL BARRI"	73
GALERÍA FOTOGRÀFICA FALLERA	93
HIMNE DE LA FALLA	105

PRÒLEG

Tanqueu els ulls, imagineu.
Estem a 16 de març hui toca fideuà, els nostres cuiners comencen a fer-les a la porta del casal, darrere una façana blava i bruta que a alguns els recorden nits d'enyorada joventut, els xiquets estan al bancalet de la plaça redona, tirant xinos, sota la supervisió indirecta d'alguns comerciants amics.

Arriba l'hora de dinar, com un exèrcit comencem a carregar taulers, cavallets i cadires i ens dirigim a la nostra plaça, Lope de Vega. Parem taula, dinem al solet.

Traguem els licors, celebrem, gaudim, vivim la nostra festa. Arrepleguem. Respectem, ens respecten.

És quasi l'hora de sopar. Cadascú compra un entrepà on pot mentre uns pocs privilegiats puguen a sa casa a fer el sopar. Tornem a coordinar-nos. Taulers, cavallets i cadires cap a l'altra plaça, La Redona. Sopem, riguem, ens queixem d'uns homes majors que no paren de tirar-nos xinos baix la taula.

Tornem a traure els licors, parlem, gaudim. Arrepleguem.

Obriu els ulls.

Seria possible tornar a viure les nostres places tal com féiem abans? Creieu que podem reivindicar el

nostre espai públic com a fallers? Seríem capaços de fer l'esforç?

Volem que este llibret siga un espai de record i reflexió. Una ferramenta que junt amb les nostres falles ens facen pensar si volem continuar amb un barri "Encantat" pel turisme i l'excess, ballant al so de la flauta sense qüestionar-nos que hi ha darrere de la melodia o si, per contra, volem ser qui ajude al barri a ressorgir, a fer valdre les nostres tradicions "Made in València" a tornar a viure, tornar a gaudir d'uns espais públics que són de tots i de ningú.

Benvingudes i benvinguts a les falles 2026.

SALUDA DE LA PRESIDENTA

CARMEN PLANELLS TELLO

Estimades falleres, estimats fallers, deixeu-me que inicie el meu saluda amb un reconeixement a Sara, Vega i Gonzalo, representants de l'any 2025. Sou unes persones admirables, continuadores i continuador de grans linages de dones i hòmens fallers. Que eixe llegat de les vostres famílies no supose un pes que vos ancore en el passat, sinó la base sobre la qual crear una nova manera de viure la Falla, que siga la vostra, en la qual cregueu i que es convertisca en el vostre llegat per a les pròximes falleres i fallers que vindran.

Perquè en la Falla hi ha moltes famílies, però la Falla no és una família. La família no es tria i nosaltres estem ací perquè volem. Perquè estimem la nostra festa, el nostre barri, el nostre passat, el nostre present i el futur que vindrà.

Som un grup d'amigues i amics de diferents edats, amb diferents sensibilitats i fins i tot amb diferents visions del que ha de ser la Falla. Però hi ha una cosa que ens uneix, i és l'emoció de veure els

nostres monuments plantats a la plaça Lope de Vega, la nostra banda omplint de música el barri, el so i l'olor dels petards i l'orgull de passejar l'escut de la nostra comissió, cadascú a la seua manera, però sempre amb respecte.

Perquè la Falla és així: de totes, de tots, de ningú. És una creació conjunta, una responsabilitat de totes les persones que pertanyem a la Comissió. És la Falla del barri, de les i els que hi van estar, de les i els que hi estem i de les i els que vindran. Hi ha tantes falles com falleres i fallers som.

La Falla no ens pertany. És un llegat que hem rebut, una festa que hem de viure i una herència que hem de transmetre. I només així, des d'este sentit col·lectiu, la Falla pot créixer i transcendir les individualitats. No és la falla de ningú.

I tot això emmarcat en el nostre entorn físic i social. Un d'històric i permanent, protegit i meravellós, que ens obliga a

Tanmateix, l'altre, el social, és en el nostre barri canviant i divers. Nous comerços que conviuen amb els històrics. Una plaça Redona de ceràmica, de xemeneies, de cintes i de puntilles, però també de souvenirs, de bars i de pedres. Un carrer del Trench de material de la llar, de roba de treball i joieria, però també de basars, de dolços i d'hotels.

El nostre barri ha canviat. La majoria dels nostres fills i filles ja no juguen diàriament pels seus carrers. La majoria de nosaltres ja no regentem negocis a la zona. Només uns pocs, unes poques afortunades, viuen al barri.

I això és el que fa gran la Falla: el potencial que té perquè, durant uns dies de març, totes i tots tornem a omplir els carrers del barri, a ocupar la plaça Lope de Vega. I et trobes amb un amic quan ixes de la carpa i vas cap al casal. I no cal quedar, perquè estem.

Tenim un barri històric i meravellós, una Associació Cultural plena de futur que pot continuar creixent i millorant, amb

capacitat per a reinventar-se en cada exercici sense necessitat de renunciar al seu passat.

Per tot això, espere que, quan s'apague el foc dels nostres monuments, quan Made in València i Encantats passen a formar part dels nostres records fallers, iniciem una reflexió sobre el que som com a Falla i sobre el que volem ser. Una reflexió oberta a totes les opinions, a totes les visions, a les més antigues i a les acabades d'arribar. Totes amb el mateix valor.

Bones Falles, amigues i amics. Bones Falles, Alma, Valentina i Enzo. Vos estime molt. Sou l'impuls d'amor que em va portar a endinsar-me en esta aventura. Gràcies pel vostre bon treball com a representants, per la vostra entrega i constant alegria. Que bé que ho estem passant! Sou les meues millors companyes i el meu millor company de viatge.

**“EL 2026
SEMPRE SERÀ EL
NOSTRE ANY.”**

COMISSIÓ DIRECTIVA

CARMEN PLANELLS TELLO
GERMÁN TORREÑO MATEU
ROSANA SÁNCHEZ TELLO
MARÍA JOSÉ MARTÍN MARTÍN

PRESIDENTA
VICEPRESIDENT 1º
VICEPRESIDENTA 2ª
VICEPRESIDENTA 3ª

BIBIANA CASTELLANO NÚÑEZ
RAFAEL ESTEVE PLA

SECRETARIA
VICESECRETARI

SERGIO SÁNCHEZ TELLO
MANUEL PEDRAJAS PLANELLS

TRESORER
CONTADOR

FEDERICO TELLO PRADES
CARLOS PEÑA RODRÍGUEZ
JOSÉ SANCHIS COLLADO

DEL. 1º D' ACTIVITATS DIVERSES
DEL. 2º D' ACTIVITATS DIVERSES
DEL. 3º D' ACTIVITATS DIVERSES

BRUNO LLAVATA PÉREZ
SERGIO PEÑA MARTÍN
CLAUDIA SENDÍN MUÑOZ
MARTA VIÑUELAS ESCRIVÁ

DELEGAT 1º DE FESTEJOS
DELEGAT 2º DE FESTEJOS
DELEGADA 3ª DE FESTEJOS
DELEGADA 4ª DE FESTEJOS

PAULA RODRÍGUEZ SAN JUAN
EUGENIO CUQUERELLA MORENO
ADELA PLANELLS SÁNCHEZ

DEL. 1ª D' INFANTILS
DEL. 2º D' INFANTILS
DEL. 3ª D' INFANTILS

ÁNGELA SORIANO CUESTA
ALMA PEDRAJAS PLANELLS

DELEGADA 1ª DE CULTURA
DELEGADA 2ª DE CULTURA

SERAFÍN GÓMEZ RONDA
FRANCISCO CASTELLANO IBÁÑEZ

DELEGAT DE CASAL
VOCAL 1º

VOCALS

Javier Bellver Pérez
Eduardo Bosch Ferrer
Francisco Caracena Alcodori
José Luis Castellanos Jiménez
Adrián Cruz Escribá
Eugenio Cuquerella Bort
Pablo Cuquerella Moreno
Bruno Esteve Castellano
Hugo Esteve Castellano
Jon Ander Fernández Ayo
Francisco Fernández Galdón
Daniel Ferrer Rodríguez
Llorenç Ferriol Grau
Llorenç Ferriol Vicent
Jesús García Dasi
Javier García Tomás
Pablo García Tomás
Pepe García Tomás
Pablo Gómez Díez
Adolfo Gómez García
David Gómez González
Claudio González Huerta
Miguel Guillot Aleixandre
Miguel Guillot Martínez
Aurelio Marín Ballet
Diego Marín Rodríguez
Héctor Martínez Martínez
José Andrés Medina Navarro
Álvaro Medina Rios
Alejandro Mejías De La Fuente
Salvador Meseguer Salas
Alejandro Monreal Carretero
Alfonso Montoyo García
Manuel Nadal García

Santos Navarrete Amela
Juan Antonio Navarro Vera
Miguel Ángel Navarro Vera
Carlos Olivares Cortés
Aitor Orozco Cuñat
Asier Orozco Cuñat
Iker Orozco Cuñat
Emilio Orozco Trenzano
David Nicolás Pedrajas Lloret
Nicolás Pedrajas Planells
Jordi Peris Mengual
Joan Josep Pinazo Trenzano
Ricardo Piquer Martínez
Francisco Planells Tello
Vicente Ramón Grau
Álvaro Ramón Sánchez
Luis Antonio Reula Martínez
Yeray Rubinos Pomares
Sergio Ruíz Manzano
Guillermo San Gil Bonanad
Guillermo San Gil Navarro
Alejandro Sanchis Vicente
Víctor Sanchis Vicente
Miguel Sanfélix García
Jacobo Sanz García
Francisco Javier Sanz García
José Luis Sendín Gil
Antonio Simarro Quinto
Pedro Pablo Soriano Jiménez
Ricardo Sorio Isnardo
Carlos Vera Cuñat

Saluda de la Fallera major

Alma Pedrajas Planells

Estimats fallers i falleres,

És per a mi un autèntic honor dirigir-me a vosaltres una vegada més, com la vostra Fallera Major 2026.

Un any més, les nostres estimades Falles tornen per a omplir els nostres carrers d'alegria, música i color. Tornen per a recordar-nos que, passe el que passe, la primavera sempre retorna; que, de les cendres, sempre sorgeix la bel·leça; que la història, la cultura i l'art permaneixen i renaixen, regalant-nos als valencians i valencianes una identitat, un llegat i una raó, com a fallers i falleres.

I, on millor que al cor de la nostra estimada ciutat es pot viure l'essència de les Falles? Ser faller de la Falla Plaça Lope de Vega transcendeix la pertinença a una comissió: significa formar part dels barris més emblemàtics de València, viure la nostra cultura des del batec de la ciutat, ser part de la història d'una plaça que ho connecta tot i que cada any ens reuneix.

Per això, no podria sentir-me més feliç de representar la nostra comissió, amb més d'un segle d'història; de representar els nostres carrers, on tots guardem records i moments que mantenen viva l'essència dels nostres barris; de representar la nostra estimada plaça, que ens uneix a cadascun de nosaltres en un mateix punt, per retrobar-nos i continuar creant històries que formen part del nostre llegat com a comissió fallera.

Representar aixó tan gran és emocionant, únic i ple d'orgull. Però també és una responsabilitat que requereix suport i guia. I qui millor que la meua mare, Carmen, la nostra presidenta, per ser el meu far? I qui millor que els meus cosins, Enzo i Valentina, els nostres representants infantils, per acompanyar-me en aquest camí?

No m'imagino un any més especial per a representar-nos que aquest, compartit amb ells, un any ple de riures, aprenentatges, abraçades, reptes... però sobretot, d'alegria i d'orgull.

I així, en recórrer les nostres places i els nostres carrers, compremem que ser faller no és només celebrar; és viure la nostra història, sentir la nostra cultura i abraçar la nostra identitat en cada gest, en cada somriure, en cada encontre. Cada Falla, cada racó, cada moment compartit ens recorda que formem part d'alguna cosa més gran: una comunitat que es manté en la memòria, es reforça en el present i transmet el seu llegat a qui vindrà després.

Visca la cultura valenciana! I visca la Falla Plaça Lope de Vega!

A tu que eres la Reina més preciosa
vinguda a nostra falla en primavera,
yo vullc posar al pit eixa Senyera
que parla d'esta terra delitosa.

Yo vullc posar-te al cor l'hora grandiosa
del goig i de la festa riallera,
i vullc que ta veu pura i matinera
apunte al cel de l'ànima joyosa.

Tu vens com un repic de nova gloria
per dur-nos el camí de la victòria
que viu en la bellea d'una flor.

I vens com eixa flor recent collida
sabent que dus al pit plena de vida
nostra volguda falla dins del cor.

CORT D' HONOR DE

Mª Carmen González Huerta
Mercedes Mizrahi Puerta
Inmaculada Rios Fuster
Rosa María Tomás Alegre
Carmen Planells Tello
Amparo Gresa Alemany
Consuelo Aleixandre Chumillas
Bibiana Castellano Núñez
Susana Bayarri Zarándiga
Amparo Cuesta Falomir
Mª Cruz Muñoz López
Ángela Martí Bonanad
Silvia Mizrahi Puerta
Mercedes Vera Rey
Pilar Martí Bonanad
Rebeca Montoyo Villanueva
Patricia Benito Pascual
Bibiana San Gil Bonanad
Nuria Hernández Zaragoza
Mar Piquer Muela
Isabel Sánchez Mendoza
Cristina Devís Delgado
Emma Fernández Devís

Mª Carmen Tello Prades
Queta Ramírez Ledo
Andrea Fernández Devís
Dolores Escrivá Orero
Carolina Sánchez Martí
Amparo López Muñoz
Consuelo Chumillas López
Merche Simarro Mizrahi
Cristina Torreño Lanuza
Rosana Sánchez Tello
Carla García Hernández
Mar Torreño Lanuza
Sofía Guillot Aleixandre
Marta Viñuelas Escrivá
Carmen Hernández Miragall
Diana Martínez Martos
Gema Girardi Rosende
Concha Fuster Eres
Raquel Alabort Sanchis
Rosa Ferriol Grau
Claudia Sendín Muñoz
Ángela Soriano Cuesta
Mª Dolores Tello Prades

LA FALLERA MAJOR

Alicia Lanuza García
Sandra Escribá Soriano
Paula Soriano Cuesta
Patricia Peris Delás
Silvia M. Rodríguez Gamir
Elia Salido Cano
Marta Sanfélix Meri
Lucía Cruz Escribá
Nuria Marcos Roura
Adela María Planells Sánchez
Celia Villanueva Toledo
Rosa Grau Lucena
María Amparo Nadal Gresa
Martina Bellver Bayarri
Gwyneth Margaret Purvis Ardit
María Isabel González Sánchez
Mercedes Turró Díaz
Ángela Suey Velert
Sonia Miralles Crujera
Olivia Ramón Sánchez
Carla Martí Peris
Irene Marín Rodríguez
Cristina Vicente Belda

Paula Rodríguez San Juan
Laura Ossorio Vázquez
Stacey Santa Acevedo
María José Martín Martín
Alianne Puertas Sánchez
Ana Muela Lázaro
Cristina Martínez Latonda
Aina Marcos Sorio
Mariví Núñez García
Claudia Muñoz Aguilar
Nuria Gimeno Navarro
Claudia Ocaña Esteve
Carmen Salto Borso di Caminati

Saluda de la Fallera major infantil

Valentina Sánchez Rodríguez

Benvolguda Falla;

Ja fa nou anys, quasi 10, que pertany a esta falla i sempre m'heu fet sentir com a casa.

Hui puc dir amb molt d'orgull que, soc la fallera major infantil de la Plaça Lope de Vega! És una emoció tan gran que encara em costa creure-ho.

Vull començar felicitant Sara, Vega i Gonzalo per com ens van representar de bé l'any passat. A la meua comissió, gràcies per confiar en mi i per acompanyar-me amb tant d'afecte a cada moment, estic segura que enguany ho viurem de categoria.

Vull dedicar unes paraules molt especials als meus cosins i familiars: Alma, la meua fallera major gràcies per acompanyar-me este any tan especial.

A Enzo, el meu presi, eres molt important per a mi en esta aventura, a la meua tia Carmen, la nostra presidenta, gràcies per acompanyar-nos sempre en cada acte, i a tota la meua família que m'acompanya en la falla i els que esteu lluny vos sent a prop a cada moment.

Em muic de ganes de tirar ja petards i passar-ho bé amb tota la meua comissió, promet donar el millor de mi i portar amb orgull a la meua falla en cada acte.

Gràcies de cor a tots els que esteu fent possible això.

Visca la Falla Plaça Lope de Vega!
Visca les falles!
Visca València!

*Un cant, una melodia,
una flor plena de cel,
una goteta de mel
que naix a la llum del dia.*

*Una menuda alegria
que ix de la teua arrel
i és el presagi fidel
d'un futur ple d'harmonia.*

*Això eres tu i tots s'encanten
davant un goig que ens saluda
viu de sanc i de candor.*

*I els teu ulls canten i canten
perque encara en flor menuda,
ija ets Fallera Major!*

***CORT D'HONOR
DE LA FALLERA
MAJOR INFANTIL***

Arianna Alterio Santa
Emma Ayuso Gómez
Martina Castell Ossorio
Manuela Cort Alabort
Adriana Gómez Montoyo
Valeria Hervás Fernández
Sara Martí Peris
Alejandra Meseguer Martí
Paula Muñoz Benito
Blanca Ripoll Piquer
Laura Ripoll Piquer
Candela Sánchez Rodríguez

Saluda de el President infantil

Enzo Llavata Sánchez

Estimats fallers i falleres:

Per a mi és una gran il·lusió poder aparéixer en este llibret com a president infantil de la nostra falla. Estic molt content de representar a tots els xiquets i xiquetes que formen part de la comissió, i de viure este any tan especial al vostre costat.

Les Falles són una festa molt important per a mi. Des de sempre m'han ensenyat que formen part de la nostra cultura i de les nostres tradicions, i que s'han de viure amb respecte i il·lusió.

Gràcies a elles aprenem a participar, a ajudar i a posar de la nostra part perquè tot isca bé. Amb el treball de tots, la falla continua avant any rere any.

El que més m'agrada de les Falles és la pólvora, perquè ompli els carrers d'emoció i ens fa sentir la força de la festa, fent que cada dia siga diferent i especial, sempre amb responsabilitat i bon comportament.

Vull recordar en estes paraules a la meua fallera major, a la meua fallera major infantil i a la meua presidenta, que enguany estan fent que este siga un any molt divertit i molt especial.

És una sort poder compartir esta experiència amb elles, perquè allà on estiguem sempre em fan sentir tranquil i a gust.

També estic molt agraït a tots els fallers i falleres que treballen durant tot l'any perquè puguem gaudir de les Falles, dedicant temps, esforç i ganes a preparar cada acte i a cuidar cada detall.

Espere que passeu unes molt bones Falles i que continuem fent falla entre tots, amb il·lusió i estima per la nostra festa.

Visquen les Falles i visca la Falla Plaça Lope de Vega!

Enzo és el president
de nostra falla infantil,
ell va marcant un estil
que sorprén a molta gent.

És alegre i conseqüent
molt templat i molt gentil,
d'aspecte sembla tranquil
pero és seriós i valent.

És expert en video jocs
i treballa com a pocs
sense por al qué diran.

Pregunta tot, i confia
ser President algun dia,
i pero de la falla gran!

***JUNTA DIRECTIVA
INFANTIL I
VOCALS***

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT
VICEPRESIDENT
SECRETARI
TRESORERA
CONTADOR
DELEGADA

Enzo Llavata Sánchez
Pau Meseguer Martí
Gonzalo Gómez Montoyo
Vega Martínez Mizrahi
Alejandra Meseguer Martí
Sara Martí Peris
Martina Castell Ossorio

VOCALS

Nicolás Bellver Bayarri
Andreu Marcos Sorio
Mauro Castellano García
Luis Navarro Contreras
Román Castellano García
Javier Sanz González
Eden Llavata Sánchez
Jacobó Sanz Martí
Nicolás Cort Alabort
Tadeo Sanz Martí
Rodrigo Llopis San Gil

ENCANTATS

PERE BAENAS

**POEMES
ENCANTATS**

JUAN CHENOLL

**SI L'ENCANT ACÍ
NOS FALLA,
NO POT HAVER-NE
RIALLA.**

La falla du per lema “Encantats”,
vorem si son aixina els resultats
o es queden en caòtics.
Puix per a traure avant el text i el tema
millor serà apliquem mateix sistema
i fem uns punts hipnòtics.

Aixina ho considere necessari,
puix per guanyar un premi extraordi-
nari
farà falta un embruix.
Dèixa manera evite en perspiciàcia
el que esta explicació no tinga gràcia
i siga d’humor fluix.

Tractarem les escenes que es presenten
i en intenció festiva se comenten
en esta explicació.
Tots junts deurem cridar al optimisme
i procurar l’encant de l’hipnotisme
per conseguir això.

Així que preparada ya la flauta
farem l’explicació de forma cauta
del lema de la falla.
Assentat puix lector, cómodament,
perque principia ya l’encantament
que et durà a la rialla.

(Puix gràcies a l’hipnosis a mans ple-
nes,
¡podrem traure-li punta a les escenes!)

**UN QUARTET MOLT
SINGULAR
QUE ENCANTAT TE
POT DEIXAR.**

Voreu que dalt del turbant
d'aquell que la flauta toca,
una chica està ballant
com si fora l'anunciant
que a distintes arts convoca.

Nos mostra un ritme exquisit
que de lo vulgar s'escapa,
porta un bonico vestit
que presenta un colorit
que a l'espectador atrapa.

I és que ella el ball interpreta
com si portara una clau
que obri la caixa completa
i fa anar de coroneta
a qui dins la ret es cau.

Ella dona l'espectàcul
segons el ritme ballat,
i allargant el seu tentàcul
te pressiona sense obstàcul
i et deixa més que encantat.

Ella sempre veu l'atall
per trobar el teu punt crític,
be siga per un detall,
per encantar-te en un ball
o en el discurs d'un polític.

La teua atenció acapara,
i és que ella passa a l'atac
deixant la qüestió ben clara,
l'encantament se prepara
i al mínim descuit, ¡al sac!

Una mona a l'atra banda
del turbant també voràs,
que aprofita l'encomanda
i t'ompli de propaganda
sens por a tindre un fracàs.

L'atra cara representa
per a fer l'encantament,
puix parla, diu i comenta
i lo que no sap ho inventa
per marejar a la gent.

Així actua la parella
que dalt del turbant està,
del teu cap be s'escudella
i damunt que t'atropella
diu que així és el poble pla.

Els se mostren com el rei
que et detalla el seu encant,
un encant que se fa llei
i t'ataca sens remei,
¡per darrere i per davant!

**EL POLÍTIC
MANIOBRA
I TRAU UNA SERP,
¡LA COBRA!**

Esta escena nos convida
a no fer cas de la crida
quan s'acosten eleccions.
Puix en eixos mesos crítics
arribaran els polítics
oferint-te solucions.

Si tens queixes o un problema
que t'ofega i te recrema
i et fa viure acollonat.
El polític s'interessa
i et fa una dolça promesa:
-“Si me votes, ¡arreglat!”

Si desiges un jardí
sabent que això és un tragí
i un esforç més que titànic.
Promet que el solar arrasa
i just enfront de ta casa
¡te coloca un nou Botànic!

¿Qué no tens línea de bus
i vols guanyar eixe plus
de la comunicació?
Te promet el bus d'entrada,
de taxis una parada,
¡i del Metro una estació!

¿Que per tindre més servici
t'interessa un carril-bici
perque el tràfic no soporta?
Diu que si el votes ad ell
el tindràs al replanell,
¡just en la mateixa porta!

Si vols que arreglen la plaça
ell te promet nova traça
sense saber lo que diu.
I diu que et posa una font
i també que farà un pont,
¡on n' n'hi ha barranc ni riu!

Ell te fa la maniobra
i a l'igual que una serp cobra
t'inocula el seu verí.
I et deixa més que encantat
puix el vot t'ha demanat
i tu li respons, ¡que si!

Així promet i promet,
pero mai se compromet
ni signa que ho complirà.
Lo que ansia sobre tot
és que li dones el vot
i després, ¡a fer... safrà!

**EN L'ESCENA
M'INVOLUCRE
PER A NO MENJAR
MÉS SUCRE.**

De la cuina mundial
que interessa al bon "gourmet"
el menjar en general
més roïn i insubstancial
és el dolç per al xiquet.

Que els pastiços que al mercat
se venen al per major,
porten l'atractiu marcat
i al menut deixa encantat
encara que és lo pijor.

Perque lo pijor de tot
-com segur hauràs comprés-,
és que eixe dolç, de rebot,
va castigant sobretot
i als menuts fa sobrepés.

Damunt, si li pegues mos
sentiràs que està prou sem,
i analisant eixe tros
notaràs que és prou terrós,
que es tracta de menjar-fem.

Puix aquell que el dolç fabrica
en este i atres confins
i en el seu comerç trafica,
a ningú de tots explica
que és lo que porta per dins.

Com allí tot es tritura
i se ven al per major,
pot tindre una dentadura
o un grapat de serradura
o un tros de roba interior.

Ossos de gos triturats,
lloms de fardachos fregits,
ulls de granota prensats,
caps de borrego buidats
i uns quants cervells de mosquits.

Per tot això no ens estranya
que es queden sense juí,
i al consumidor s'enganya
per mig d'alguna campanya
dels menjars que tastem hui.

Puix l'industria que no para
d'investigar més i més,
uns aliments nos prepara
i en tal forma els mascara
¡que ya no fan gust a res!

Que hui el dolç està fatal
i qui a menjar-lo acostuma
observarà en general
que el sabor al seu final,
¡és com menjar goma-escuma!

També la llet aclimaten
portant-la de pot en pot,
la bullen, la desbaraten,
la descremen, la desnatèn,
¡i la deslleten del tot!

Per això és que estic fatal
i el meu problema és immens.
¡Ai, d'aquell feliç mortal
que a l'igual que l'animal
no res pensa front al "piens"!

(Si hui un pastiç desiges apercebre,
¡és fàcil que te donen gat per llebre!)

**LA JOVENTUT SE
DECANTA PEL
TIK TOK, PERQUE
L'ENCANTA.**

Eixa moda del “Tik Tok”
que ha aparegut fa molt poc
als jóvens està encantant.
Puix la joventut se grava
mentres estan fent el fava
a un nivell, ¡acollonant!

I és que dissenyen uns balls
que estan plenets de detalls
i a un ritme ple de postures.
Així quan entra en escena
pareix que es trenquen l'esquena
i van demanant sutures.

Hi ha jove que se prepara
i porta vestit i cara
d'acort a les situacions.

Considera necessari
cuidar molt el vestuari
per a actuar, ¡cinc segons!

Que és tan poc el temps que deixen,
encara que molts se queixen
pel temps, que és massa curtet.
Pero és que és tan gran la cua
que si no és així no actua
¡fins al dos mil vintisset!

Te millons de seguidors
que son els espectadors
que a l'empresari convé.
I és que mentres algú balla
la propaganda treballa
i el producte es mostra be.

D'eixa forma et manipula,
la teua atenció estimula
perque eres consumidor.
I tant pugen el teu ego,
que fa inclús se compre un cego
¡una tele de color!

O siga, que eixa app,
fa tan sols lo que convé
a qui el producte ha anunciat.
Mentres els jóvens, ausades
que estan actuant debades
i damunt, ¡està encantat!

Per cert, amable lector,
si me vols fer un favor
no cal que el llibret critiques.
I si vols entrar al joc
Per cert, amable lector,
si me vols fer un favor
no cal que el llibret critiques.
I si vols entrar al joc
pots fer-li com al tik tok
¡i donar-li dos mil likes!

**SI VOLS VENDRE
INTIMITAT
EL PERSONAL,
¡ENCANTAT!.**

La forma de fer diners
hui en dia, molt ha canviat.
Hui veus que tot l'univers
conten que passa als somiers
en tota tranquil·litat.

Lo mateix una revista
du fotos escandaloses,
que si fan una entrevista
a una bona "massagista"
¡t'ensenya totes les coses!

També ha trobat una mina
la plataforma "Only-Fans",
que en el polp i la tellina
en l'ordenador culmina
en gran número de fans.

I és que hui el públic és massa
en les coses personals.
No és prou saber lo que passa
ni lo que un a l'atre façà,
hui volen, ¡pèls i senyals!

I senyals precisament
la "madame" sol activar,
puix al pobre prenent
el deixa més que calent,
¡i damunt te que pagar!

Quan veus l'escena al PC,
du ella un "vestit" color negre

que li cau sense cap fre,
que ad ell li talla l'alé,
¡i damunt veus que està alegre!

I el deixa fet una pena

puix en l'assot l'ha pegat
per lo menys ¡una trentena!
en la cara, l'ull, l'esquena,
¡i al carnet d'identitat!

I és lloable que la chica
conte la seua experiència.
Pero l'assunt se complica
si la chicona ho explica
segons l'Índex de l'audiència.

Sembla al vore com declara
per lo que ella diu i veus,
que als seguidors convocara
i una llista se prepara
on du senyalat els preus.

"Per una punyà en l'orella
cent euros, en exclusiva.
Fissura en una costella
o colp en una mamella,
cinccents euros sense l'IVA".

I així deixen que s'explique
en tots els llocs que ha pegat,
i encara que es mortifique
si conseguix mils de "like"
¡és quan se queda encant!

**S'ENTUSIASMA EN
LA REVISTA
I FA L'HOME UNA
CONQUISTA**

Pepico era un porcater
que vivia obsessionat
pel sexe, volent saber
de quantes formes pot fer
eixa dolça... activitat.

Així el veus creuar la vista
quan escomença a mirar
com expert anatomista,
les fulles d'una revista
"porno", que se va comprar.

També s'explica que vibre
per eixe i atre motiu,
observant el gros calibre
que es representa en el llibre
que Kamasutra se diu.

Que en les dos publicacions
n'hi ha fotos sensacionals,
on a més d'explicacions
t'ensenyen tots els racons
mostrant-te, ¡pèls i senyals!

El pobret que presumia
de conèixer ¡tres figures!
ara gràcies a eixa guia
sap montar en bateria
¡més de cinquanta postures!

Per més que alguna d'aquelles
que a practicar-la convida,
pot passar que les parelles
o es trenquen unes costelles
¡o es queden herniats per vida!

Puix posar en alt la cama,
darrere l'esquena un braç,
i el cap buscant el programa
mentre el conjunt es soflama...
¡és per acabar fet "chas"!

O aquella en que el comentari
per atrapar un cachap,
t'aconsella neccesari
faces "el bot de l'armari"
¡on te pots trencar el cap!

Yo crec que el que ho va explicar
perque ho sabera la gent,
ell jamai ho va intentar,
que una cosa es predicar
¡i un atra donar forment!

Pero Pepico llegia
i tot be ho assimilava.
La seua filosofia
ben a gust que la complia,
puix li caia la bava.

I obcecat per la llectura
no es dona conte que fa,
i en sentir la calentura
que li puja... l'armadura,
a una porca s'acostà.

Endevinant el desori
que allí se podia armar,
un porc, sense rebombori,
defengué el seu territori
i una espenta el va pegar.

A causa de l'espentó
que el tirà montanya avall,
li llevà d'un colp redó
tota aquella excitació
que el llibre posava al tall.

(Puix conforme el humans pen-
sem, ausades,
¡que més que els porcs podem fer
de porcades!)

**ESTA ESCENA ÉS
PER A NOTA:
UN PRÍNCIP I
UNA GRANOTA.**

Un príncip pel bosc anava
passejant en el cavall
i al passar per un atall
sentí una veu que el cridava:
-“¡Ací, príncip, dalt la grava!
¿qué no me veus la carota?
¡Sí, sí! no et faces l'idiota
ni penses que estàs somiant.
Soc yo qui t'està parlant,
¿qué no em veus? ¡soc la granota!”

En princip quedà parat.
No li donava gens crèdit
ad aquell fet tan inèdit
que el tenia enlluernat.
-“¿De veres que m'has parlat?
-“Puix clar que soc yo, Altesa.
Yo era també una princesa
i una bruixa m'encantà.
en granota em transformà
deixant-me per sempre presa”.

“També me digué després,
que si algú em besava un dia
l'encantament llevaria
tornant arrere el procés.
I si me dones un bes
quedaré molt agràida,
puix me tornes a la vida
sens l'embriux que m'hipoteca,
tornant a la terra seca
llunt d'esta badina humida.”

El príncip donà un sospir
puix era prou repugnant.
La mirà, dubtà un instant
i a la fi es va decidir.

I en besar-la va advertir
com si s'encenguera un foc,
era una princesa en bloc
que mostrava el seu llinage,
(la granota no du trage...
¡i la princesa tampoc!)

En vore aquell cos nuet
va sentir un esgarraf.
¡Allò era com un “rosbif”
d'eixe fabulós banquet!
I aixina del tot distret
mirant-la se quedà absort.
I alçant-se com un resort
en els ulls plens de lascívia,
sentí s'unflava... l'endívia
que pujà com un resort.

Ella al vore aquella cara
i endevinant la intenció,
li plantejà la qüestió
de que el furor aplacara.
Que era massa pronte encara
per a pegar algun mos.
Que s'oblidara del cos
i de temprar la guitarra,
puix si l'assunt se desbarra...
¡el problema es pot fer gros!

Que pot ser ell castigat
per tindre el desig tan fluix
i pot haver atre embriux
deixant-lo ad ell encantat.
El príncip quedà parat,
pensava en el fet gravíssim
d'algun juí sumaríssim...,
d'un encant quedar-se pres...,
(¡Li ho feu dos vegades més
i se quedà... ¡¡encantadíssim!!)

**UN ENCANTAMENT
FINAL
QUE NO EM
VINDRIA GENS
MAL.**

El llibret ya s'ha acabat
i yo crec que te futur,
més, si no actúa el conjur
potser no estiga premiat.
Pero si a un cas al Jurat
l'encanta tant com a mí...
m'encantarà, ¡clar que sí!
¡si me donen el Bernat!

MADE IN VÀLENCIA
PEPE GÓMEZ

POEMES

MADE IN VALÈNCIA

JUAN CHENOLL

**CARREGUEU-SE DE
PACIÈNCIA
QUE ARA VA “MADE
IN VALÈNCIA”**

La falleta que hi ha enguany,
ve a mostrar tota l'essència
de les coses de València
que a molts li pega un bon bany.

Ella nos obrirà el pany
de les portes a consciència,
per mostrar la transparència
sense confusió ni engany.

De tot farem un extracte,
puix és molt lo que n'hi ha
i seria massa impacte.

Així buidarà la gerra
i als chiquets demostrarà
¡lo millor que te esta terra!

(Per més que alguns fan la cort,
per endur-se-la allà... al Nort.)

**LO QUE TENIM
ACÍ DINS,
HO DESIGEN
ELS VEÏNS.**

Esta escena nos demostra
per qué nostre veïnat
vol apropiari-se de tot
lo que en este terra es fa.
I és que tenim moltes coses
en nostra Comunitat,
ací tenim uns eixemples
materials i immaterials.
Per eixemple, tenim Ibi,
que joguets van fabricant
per a que tots els chiquets
juguen sense cap descans.
També tenim els torróns
de Xixona i d'Alacant,
que son els que se disen

per a menjar-se en Nadal.
La historia viu en Sagunt
per el Teatre Romà
i pels Forns que abans hi havia
i el polític va tancar.
La ceràmica que és bona
en Onda i Vilarreal,
Peníscola, que és de cine
puix allí se va filmar
la pel·lícula del Cid
i aquell "Benvingut Marshal".
Fan palmitos en Aldaya
¡del món segon fabricant!
un poble que viu... de l'aire
que és lo que el palmito fa.
Tenim en Utiel, Requena
un vi que és artesanal
i en tastar-lo et fa sentir
que és gloria en el paladar.

En Elig està el Misteri
i el magnífic Palmerar,
en Elda fan les sabates
i en Vall d'Uxó, militars,
en "AlmUSAFes" els autos,
(la nació du en la mitat).
I no digam si n'hi ha coses
en la nostra capital,
puix hi ha taronges i Falles,
la Paella, ¡magistral!
tenim plages i barraques,
un clima que és ideal,
també quatre equips de fútbol
que en Primera estan jugant,
(si es descuiden, un parell
a Segona pot baixar.)
A Sant Vicent, un model,
el Corpus, ya en 700 anys,
i tenim també ¡dos Papes!
els únics que a Espanya n'hi ha,
i una relíquia que és or
per tota la Cristiandat:
el Cáliz on Jesucrist
va beure en l'Últim Sopar.

¡Digau-me si no hi ha prou
en tot això que he contat,
per a sentir-se orgullós
d'haver naixcut valencià!
I és que és València un bombó
que tots se volen menjar,
per això el veí del Nort
de tot se vol apropiari,
de les Festes, de les Falles,
dels menjars tradicionals,
de la Llengua, de l'Història
i si el deixen, ¡del solar!

**EN LES
QÜESTIONS DE
L'AMOR
VALÈNCIA,
SEMPRE
ÉS MILLOR.**

Pot ser tinga molta fama
en amors, Sant Valentí,
pero lo que és per ací,
és un atre el panorama.

Que son el dos, molt bons Sants,
més comparant n'hi ha un matís,
que els dos tenen molts encants,
¡pero guanya Sant Donís!

Un al cine prengué fama
i no li feren bon terç,
puix era tot el programa
per fer més venda el comerç.

En canvi està nostre Sant
que sols que te ven dolçor,
i a les nóvies va obsequiant
en piuleta i tronador.

De massapà voràs fruites
de mil diverses maneres,
molt ben fetes i exquisites:
pomes, albercocs i peres.

Taronges, figues, tomates,
carlota, encisam, verdura,
castanyes, ravens, batates,
¡che, un mercat en miniatura!

Eixa és la gran tradició
que resulta original,
l'atre sense compassió
vol guanyar un dineral.

Total, chiquets que em llegiu,
ya sabeu que és lo millor
lo més pràctic i efectiu,
¡la Piuleta i Tronador!

(Que ací tenim per raons,
¡les més dolces tradicions!)

**A GOOGLE ANIREM
DE CAP
QUE EIXE
XIQUETS,
¡TOT HO SAP!**

Contem ací un tros d'història
fent repàs en la memòria
de la que València fon.
Gent de fora, viagera,
que digueren que açò era
¡la millor terra del món!

Fon Junio Bruto, romà,
el que Valèntia fundà
per a retir dels soldats.
No es donà conte que era
de tot el món la primera,
¡en fer Llars de Jubilats!

Com se va córrer la veu,
el visigot i el judeu
van vindre a tota pastilla.
Tanta propaganda feren
que els moros també vingueren
i crearen Balansya.

Un desterrat de Madrit,
que te el sobrenom de Cid,
al moros li'ls feu la guerra.
I junt Babieca i Tizona
conqueriren esta zona
i es quedaren a esta terra.

Després passà com abans,
tornaren el mahometans
en quant El Cid va morir.
Als anys, vingué un viager
que era el Rei Jaume Primer
que nos tornà a conquerir.

Inclús a Napoleó
li va agradar tant açò
que volgué vindre llauger.
Pero lo que no sabia
és que en València vivia
Doménech, ¡el Palleter!

Total, que nostra València
sempre a tingut l'apetència
de forasters i veïns.
Que ací tenim tantes coses
tan boniques i precioses
¡que tots volen estar dins!

Inclús la Bíblia, i no erra,
diu que Adam i Eva en la terra
menjaren un frut madur.
Diuen que poma han menjat,
més si allò era un frut daurat,
era taronja, ¡segur!

Per lo tant queda ben clar
que a l'hora de situar
el Paraís, en potència.
No hi ha dubte i és concís,
que el jardí del Paraís
¡estava també en València!

**EL MICALET,
RECTE I NOBLE,
ÉS SÍMBOL DE
NOSTRE POBLE.**

A la Reina –nom arcà-,
nostra ciutat te una plaça
ya fa molts anys, i te traça
que cap nom li posarà.
Deixa manera estarà
sempre ad ella dedicada.
Estarà representada
la Reina, siga qui siga,
i així seguirà l'intriga
de saber-se innominada.

Junt a la plaça, plantat
al peus de la Catedral,
hi ha una torre sense igual
que Micalet l'han posat.
Aixina l'han batejat,
i és perque eixe nom dimana
del que porta una campana
que tan sols es sent sonant
quan les hores va tocant,
i ho fa sempre en bona gana.

També se diu Micalet
el carrer que te al costat,
un carrer pel que ha passat
fins molts tramvies de fet.
No és massa llarc en concret
ni és el més curt d'este món,
pero en Falles, un segon
costa creuar, de manera
que Junta Central Fallera
fa l'Ofrena-Maratón.

El que l'Ofrena organisa,
al passar eixe carrer
oblida que, sens voler,
el ritme se relentisa.
Que anar tranquil se precisa,
no anar de apresada passant.
Que els rams que han anat por-
tant
porten també una pregaria.
Pero diu no és necessària
i així el sentiràs cridant:

- *“Al passar davant la Seu
la distancia a menys d'un pam,
entregueu ràpid el ram
i cap passadiç me feu!
¡Vinga, vinga, no es pareu!
¡Res de fotos per posar
i menys de grup familiar!
¡Que no es trenque la cadena,
puix he promés que l'Ofrena
enguany pronte va a acabar!”*

I veu nostre Micalet
al seu carrer lo que passa,
i se torna carabassa
per tot lo que ad ell l'han fet.
Pero ell seguix sempre dret
observant sense parar
tot lo que es deu arreglar.
Yo li diria, de veres,

- *“¡Ai Micalet, que gran-eres,
si pogueres “agranar”!*

(I encara que s'armara polsegue-
ra,
llevar tot lo roïn en la granera.)

**D'IRIARTE COPIE
AMIGUETS
LA FAULA DELS
DOS...
COETS.**

Darrere una tanca
junt uns amiguets,
penjat d'una corda
estava un masclet.

Justet a la vora
un atre coet
de cara molt prima,
en terra està dret.

-“**Tu qué eres?**” pregunta
el gros element.
- “*Yo soc una Eixida
que va cap al cel*”.

-”¿*I tu?*”, diu el prim.
- “**Yo soc un Masclet.
I en fer mascletades
yo soc el model**”.

-”¿*Tu model? ¡Ché calla!
¡Tu que vas a ser!
¡Soc yo porque avise
del començament!*”

- “**I això qué més dona**”
-diu perdent l'alé-,
“**¡Soc el preferit
pel moment intens!**”

- “*¡Soc yo porque puje
a l'espai obert!*”
- “**¡És a mi a qui busquen!**”
- “*¡Això és lo que creus!*”

I en eixa disputa
vingué el coeter,
va encendre la mecha
¡i als dos va desfer!

Els que per qüestions
de poc d'interés
es deixa que el cremen...
¡segur que és faller!

**DESPRES DE TANT
DE TRAGI
EL LLIBRET
ARRIBA AL FI.**

Acaba l'explicació
i acaba també el llibret,
si a un cas t'agrada, chiquet,
me dones una ovació.
I aprofite l'ocasió
per demanar-li al Jurat
que si també l'ha agradat
i creu que és molt necessari
donar-me un extraordinari,
¡yo content i ben pagat!

Part Literària

Luis Fernández Gimeno

President de l'Associació
D'Estudis Fallers i Radio
Valencia SER

**VOLEM QUE EL RETAULE
DE LOPE DE VEGA TORNE
A LA PLAÇA QUE PORTA
EL SEU NOM**

En 1962, quan es commemorava l'IV centenari del naixement de Lope de Vega, València va decidir retre homenatge a un dels grans noms del Segle d'Or que va mantindre una relació intensa, fecunda i afectiva amb la ciutat. No es va tractar d'un gest aïllat ni merament protocol·lari, va ser una aposta conscient per inscriure la memòria literària en l'espai urbà, per fer visible als carrers la història cultural compartida.

Entre els diversos actes i elements commemoratius que es van promoure llavors, va destacar la col·locació d'un retaule ceràmic en la façana de l'església de Santa Catalina, en la plaça de Lope de Vega, un lloc carregat de simbolisme i centralitat.

Foto 1 . Notícia relativa a la col·locació del retaule apareguda en el diari Las Provincias del dijous 29 de novembre de 1962.

El panell, obra del ceramista Jaume de Scals, incorporava un retrat de Lope de Vega basat en el cèlebre gravat de Fernando Selma, un altre valencià il·lustre. No era un detall menor, la peça conjuminava tradició ceràmica, memòria literària i orgull artístic local.

València, ciutat històricament vinculada a la ceràmica com a llenguatge urbà, trobava en aquell retaule una forma natural i coherent d'homenatjar el Fènix dels Enginys.

No obstant això, al començament del segle XXI, amb motiu de les obres de restauració de la façana de Santa Catalina, el retaule va ser retirat i emmagatzemat. El gest, comprensible en el context d'una intervenció arquitectònica, es va convertir amb el pas del temps en una omisió difícil de justificar.

El panell no va tornar al seu emplaçament original ni va ser recol·locat en cap altre punt visible de la plaça. Des de llavors, l'absència s'ha normalitzat, però no per això deixa de ser una pèrdua per al patrimoni i per a la memòria col·lectiva de la ciutat.

Convé recordar, a més, que després de la seua retirada el retaule no es va perdre ni va ser abandonat a la seua sort: va ser emmagatzemat en el casal de la falla Lope de Vega, on ha romàs des de llavors sota la custòdia de la comissió fallera, que ha exercit de manera silenciosa i generosa com a garant de la seua conservació.

Foto 2 . Retaule ceràmic motiu d'este article, obra de Jaume de Scals..

Reclamar hui la recol·locació del retaule ceràmic de Lope de Vega en alguna de les façanes de la plaça que porta el seu nom no és un exercici de nostàlgia, sinó una reivindicació cultural plenament contemporània. Es tracta, abans de res, de reconèixer el valor patrimonial d'una peça que forma part de la història recent de València i que va ser concebuda específicament per a dialogar amb eixe espai urbà.

El patrimoni no es reduïx als grans monuments medievals o barrocs; també l'integren els elements del segle XX que expliquen com una societat entenia el seu passat i el projectava en el present. El retaule de 1962 és testimoni d'una època en la qual la ciutat encara apostava per la ceràmica com a vehicle d'expressió pública. La seua desaparició del paisatge urbà empobrix la lectura històrica del lloc.

Però més enllà del seu valor artístic i històric, la recol·locació del panell permetria recuperar un fragment essencial del paisatge urbà de la plaça de Lope de Vega.

Les places no són únicament espais de trànsit o encontre; són escenaris carregats de significats, on els noms haurien de dialogar amb els elements visibles. Hui, la plaça dedicada a Lope de Vega, que fins a principis del segle XX era coneguda com a plaça de les Herbes i, fins i tot popularment, com a plaça dels Caragols per l'establiment especialitzat en la venda d'este mol·lusc que allí es trobava, a penes oferix pistes que expliquen al ciutadà o al visitant per què porta el nom del dramaturg ni quina va ser la seua relació amb València.

El retaule complia precisament eixa funció pedagò-

gica i simbòlica, recordava que Lope va viure a la ciutat, que ací va escriure, va estimar i va patir, que València va ser una de les ciutats fonamentals en la seua biografia i en la seua obra.

En eliminar eixe referent visual, s'ha diluït una part del relat urbà, deixant el nom de la plaça com una etiqueta descontextualizada.

Per altra banda, recuperar el pannel no implica necessàriament retornar-lo a la seua ubicació exacta en la façana de Santa Catalina, si raons tècniques o de conservació així ho desaconsellen. La plaça oferix altres façanes i altres espais igualment dignes, on el retaule podria reinstal·lar-se amb les garanties adequades.

L'important és que torne a ser present, visible i accessible, inte-

grat de nou en la vida quotidiana del barri. A més, la recol·locació del retaule s'alinea amb una concepció contemporània de l'urbanisme patrimonial, que aposta per ciutats llegibles, on la història no s'oculta en magatzems ni es limita a museus, sinó que es mostra i es compartix en l'espai públic.

En una època en la qual es reivindica la identitat local enfront de l'homogeneïtzació turística, gestos com este adquireixen un valor especial.

Per això, resulta oportú formular una crida explícita a l'Ajuntament de València perquè, en col·laboració amb la falla Lope de Vega —custodia històrica i moral del retaule—, impulse de manera decidida la seua recol·locació en la plaça. Una actuació coordinada entre l'administració municipal i el teixit associatiu

del barri permetria retornar la peça a la seua funció original com a element viu de l'espai públic.

El cas del retaule de Lope de Vega és una oportunitat per a reafirmar eixe compromís. No es tracta d'una intervenció costosa ni complexa, sinó d'una decisió política i cultural que reconeix que la memòria també necessita un lloc físic per a sobreviure.

Finalment, retornar el retaule a la plaça seria un acte de justícia simbòlica amb Lope i amb la pròpia ciutat. El dramaturg va saber mirar València amb intensitat i convertir-la en matèria literària; València, per part seua, va saber homenatjar-lo en 1962 amb una obra que hui continua esperant el seu lloc. Re-col·locar el panell ceràmic no és

només restaurar un objecte, sinó recompondre un vincle trencat entre la història, l'art i l'espai urbà.

En temps de canvis accelerats i de ciutats cada vegada més despersonalitzades, gestos com este ens recorden que:

**“EL PAISATGE URBÀ
TAMBÉ ÉS MEMÒRIA, I
QUE CUIDAR D’ELLA
ÉS UNA MANERA DE
CUIDAR-NOS COM A
COMUNITAT.”**

**DELS
FALLERS**

**PER
AL BARRI**

PER:
FEDERICO TELLO PRADES
EDUARDO BOSCH FERRER
FRANCISCO CASTELLANO IBÁÑEZ
SANTIAGO NACHER ALPUENTE
ALMA PEDRAJAS PLANELLS

***BARRI/FALLA –
FALLA/BARRI.***

Per Federico Tello Prades

Corria l'any 1971, i recorde aquelles Falles com les primeres que tinc a la memòria. Tenia tan sols huit anys, i feia tres mesos que havíem tornat de França (on vaig nàixer).

Jo ja havia vingut en Falles fins i tot abans de la creació de la comissió infantil de la falla, ja l'any 1967, quan la meua germana Mari Carmen va ser la fallera major.

Però aquell any (1971) va ser el primer que vaig gaudir sabent què era una falla i amb tots els ornaments (despertà, petards, recollida de premis, ofrena, etc.) que la componen.

D'altra banda, sobretot, recorde la transformació que hi havia aquells dies al barri: llums i banderes engalanaven els carrers adjacents a la plaça. I eixa simbiosi era deguda, en part, al fet que la majoria de la gent que vivia al barri, fins i tot els comerços, pertanyien o en algun moment de les seues vides havien pertangut a la comissió.

En canvi, ara és diferent: les botigues, els comerços i la resta ja no tenen eixe vincle d'unió que hi havia en altres èpoques; al barri quasi no es viu (abans les botigues també eren habitatges) i ara la gent que hi resideix, en general, no té eixe "esperit faller" d'antany.

Amb això no vull criticar, ni molt menys, la gent que té ací un negoci o els qui viuen al barri; ells, d'alguna manera, fan que el barri continue amb vida...

Com també la gent que, sense una vinculació directa ni amb el barri ni amb la falla, està apuntada a esta comissió; ells també aporten estabilitat a la falla i, en conseqüència, també al barri.

Per això seria important que, d'alguna manera, es poguera tornar a unir eixe vincle de

**BARRI / FALLA –
FALLA / BARRI .**

MOMENT MÀGIC

Per Eduardo Bosch Ferrer

Sempre havia volgut sopar a soles, com un llop solitari en un bar quan el crit del fred hivern ja s'haguera fet notar.

En esta ocasió tot era perfecte: fred palpable, amenaça de pluja i, el millor, eixa calor que només podia trobar al bar on, malgrat ser client habitual, l'atmosfera era totalment distinta de l'ambient que s'hi respirava al matí, fins i tot el del mateix dia.

Em trobava a la Plaça Redona, a soles esta vegada, acompanyat dels meus records i dels meus amics de l'ànima, aquells amb qui podia sentir que cada dia era un dia més, però fantàstic al mateix temps.

Quan a altres amics d'antany els

explicava el que sentia en estar a la Plaça Redona, aquells que em coneixien des de feia molts anys, es quedaven mirant-me com si no pogueren donar crèdit als meus comentaris (supose que basant-se en els meus costums).

Jo simplement em limitava a dir que per a mi era una cosa diferent del que havia conegut abans.

La veritat és que m'havia acostumat a la multitudinària afluença de gent al carrer del Trench, a les cues del forn del carrer Ercilla, als canvis de sentit de circulació del carrer Drets, a les emanacions culinàries dels bars annexos a este carrer.

I, per descomptat, no puc deixar de mencionar les senyores que venen a fer boixets, amb la seua manifesta satisfacció i dedicació pel seu treball, molt més complicat i complex del que la majoria seríem capaços d'arribar a assimilar.

També hauria de mencionar la font de la plaça, en la qual he pogut veure llançadors d'il·lusions, pescadors monetaris d'estes i fins i tot individus necessitats d'un instant de refredament estiuenc; i, per descomptat, les clàssiques fotos tant de boda com d'amistat o simplement de narcisisme disfressat de joventut i individualisme. Però, malgrat tot el que pot subjacer sota la mirada d'un home que comença a afermar-se en este entorn des de fa uns dènou anys,

estan, abans que res i sobretot, les entranyables botigues de la plaça, algunes d'elles centenàries o quasi... Elles són el fonament i la base d'este lloc meravellós.

Hi ha vegades que em dic a mi mateix: hui no vages a la Redona, ni al Lleó... però al cap d'una hora sent una espècie de crida que em fa canviar, tancar casa meua i encaminar-me cap a este lloc.

A vegades he somiat amb estos carrers en els quals no he viscut físicament, però sí on he passat temps de la meua vida amb amics de veritat; alguns ja se n'han anat —i tots ens n'anirem algun dia—, però em conforme amb el destí universal i amb pensar, en este mateix moment, que algun dia tots ens tornarem

a trobar, independentment del nostre lloc anterior de residència.

Ara tenim un moment màgic: la nostra existència, el nostre present. Aprofitem-lo sense dubtar, i vos ho diu un nascut a Mislata i enamorat d'un entorn emblemàtic com és esta plaça i, per descomptat, la seua plaça annexa, que dona nom a la falla a la qual pertanyem:

**PLAÇA LOPE DE
VEGA.**

UNA VIDA A

«EL CLOT»

per Francisco Castellano Ibáñez

Corria l'any 46, i pels camins del temps vagava pel nostre estimat barri el plor d'un xiquet que anunciava un naixement al carrer Jofrens. Com tants xiquets d'aquella època, aquella casa va fer les funcions de paritori improvisat i va donar aixopluc a una vida en un entorn que emanava història i cultura.

Vaig nàixer al bressol de la Plaça Redona, i les primeres imatges que van veure els meus ulls s'escolaven a través de les baranes corbades dels seus balcons. En aquell moment no era conscient que creixeria al centre neuràlgic d'una terra d'enorme fortalesa i coratge, Valentia, com era coneguda en temps romans.

Ma casa, per aquell temps, feia alhora de llar i de centre de treball dels meus pares: una humil pensió en un edifici on vivien diverses, donant allotjament a molts viatgers que desembarcaven a l'emblemàtica estació del Nord, venedors ambulants, locutors de ràdio, artistes, escriptors... un sens fi de persones que ens acompanya-

ven contínuament. Allí, al número 8 de l'antic carrer Jofrens, van veure els meus primers passos i les meues primeres corregudes, des de la plaça de Santa Caterina —a la cantonada de la qual s'assenta l'orxateria del mateix nom, on tants berenars gaudíem de xiquets— fins a la cantonada oposada amb el carrer Drets, on encara existeix la botiga de «Les Olles de Ferro», marcant la frontera entre els barris de la Seu i del Mercat.

Tots els records que vaguen per la meua ment d'aquells anys em situen seguint la meua germana com si fora la seua ombra, fent encàrrecs que ens encomanaven els pares per arreplegar el gènere que necessitaven per a la pensió. Recorde amb especial estima quan, a les huit de la vesprada, ens dirigíem passejant fins al carrer Síndic per a arreplegar la llet que ens portaven amb un carro des de la vaqueria de Xirivella per als desdejunis del matí. En tornar a casa, ens paràvem a veure com arreplegaven les parades que havien estat tot el dia venent els seus productes en baüls-botiga

al voltant de la Plaça Redona; carregaven tots els estris i desapareixien arrossegant aquells carros a mà, travessant cap al carrer Sabateria dels Xiquets fins a arribar al carrer “Zurradores” on solien guardar-los a les fondes de les Corones i de les Moles del senyor Ivars (el que un dia va arribar a ser el nostre antic casal de la falla).

En acabar les nostres tasques, era temps de jugar amb els amics. Aleshores acudíem a la plaça de Lope de Vega, on la nostra imaginació es distreia amb tot allò que se'ns ocorria a l'empara de la majestuosa església gòtica de Santa Caterina, amb el seu campanar com a vigilant.

Així transcorrien els dies. En arribar el cap de setmana, la nostra estimada Plaça Redona s'engalanava, envoltada per un canyís, per convertir-se en una singular sala de ball; i amb l'arribada de Nadal es transformava en el mercat típic més gran nadalenc que es puga imaginar. Venien torradors de tota la comarca; tant trobaves

pollastres, titots o gallines per als àpats d'aquells dies festius com fruits secs, llepolies o les típiques nines de cartó que es fabricaven al carrer Carabasses, tot això amenitzat amb el soroll de les carranques i les ximbombes.

Aquell entorn de família, d'amics i de vivències em va anar omplint d'experiències, i vaig prendre consciència que la meua vida s'havia desenvolupat a les entranyes d'una cruïlla històrica on cada carrer i cada racó tenen vida pròpia.

Començant pel barri de la Seu, el més antic de València, on s'assenta la plaça de la Reina, que feia les funcions de lloc de reunió dels amics i de punt de trobada amb la meua dona per als llargs passejos dominicals a l'empara de la Catedral i de l'elegant torre del Micalet, que semblaven protegir-nos. Continuant pel barri de la Xerea, que travessava cada matí per anar a l'escola, creuant amb els meus companys fins a arribar a la plaça del Miracle. I aca-

bant al Mercat, barri pel qual transitàvem per fer tots aquells encàrrecs que ens demanaven a casa.

Curiosament, el resum de tants anys conflueix sempre en el mateix lloc: on els nostres passacarrers continuen trepitjant les mateixes voreres; on el punt de trobada de molts amics continua estant en cada casal situat en aquests barris, especialment al nostre del carrer dels Serrans; on els esmorzars a la plaça amb tantes persones estimades tenen un sabor diferent, gaudint dels qui hi són i recordant els qui se'n van anar; on continue caminant o corrent de la mà de la meua dona per arribar a cada acte faller; on sempre que podem ens reunim tota la família per recórrer els seus carrers fins a la Catedral i entrar vorejant el Micalet, amb llàgrimes als ulls, fins a arribar a la nostra «Mareta», que ens espera per fer l'ofrena; on dia rere dia continuem travessant la plaça de Lope de Vega fins al 19 de març per acudir a la missa a Santa Caterina i, allí mateix, quan cau el sol, cremar alegries i penes per començar

nous somnis.

Al final, tots els camins em retornen al mateix lloc: a celebrar aquestes típiques festes valencianes que, no per casualitat, han sigut proclamades Patrimoni Immaterial de la Humanitat, i de les quals puc dir hui que han omplit gran part de la meua vida.

De tal manera que, quan a casa parlem d'«el Barri», sens dubte el nostre pensament torna a aquesta amalgama de carrers que tants moments únics ens han regalat; i quan parlem de Falla,

**SEMPRE
TORNEM A LOPE
DE VEGA.**

UN BARRI AMB CINC SENTITS.

Per Santiago Nacher Alpuente

Encara **sent** el soroll de les “parades” de la Plaça Redona, quan cada nit les persones les espenten perquè dormen a l’abric de la posada, fins l’endemà quan les seues rodes tornen a viatjar.

Encara sent el motor dels cotxes circular pel carrer del Trench, els riures de les dependents de les botigues, músic d’alguns pub o discoteca, la màquina de moldre café, converses vàries, “Tens canvi?”, pardalets i altres ocellets.

A la nit les claus del seré, i pel dia, carretons repartint mercaderia, El Gat Negre de la loteria i els “tic-tac” de la rellotgeria.

En falles l’oïda canvia. Escolte la banda d’Alcalà de Xivert, petards, traques, l’orquestra i els fallers cantant en la barra; i de tant en tant una trompeta, amb la seua escala i dalt del tot la cabra.

Encara **assaborisc** la sal del bacallà i la moixama, entrepà de pernil salat, un tros de “Tronchón” i pernil dolç. I per a les amigues, cebes en vinagreta i olives.

Pastissets de moniato, xocolata de bollet, milfulls, ensaïmada i empanada.

Delforn de llenya, dijous i dimarts, creïlles rostides i arrossos passejats. I el sabor en la Plaça Lope de Vega, de la mànega de la carnissera, aigua freda.

Encara **olore** eixa mescla d'aromes que es respiren un darrere l'altre mentre camines. Per uns carrers fa olor de llonganisses i botifarres, olives, pernil, peix, café torrat, salaons i en salmorra els pimentons; i per unes altres, l'olor és a perfums, roba nova, pa acabat de fer, plàstic de joguets, cartons dels ous, papereria i llibres d'ocasió de la llibreria. En falles és un altre olfacte: pólvora, flors, xocolata i bunyols.

Encara toque els productes que es podien comprar: bosses de cuir, cistelles de vímet, ventalls, càn timers, roba de xiquet i de majors, llibres i retoladors. Cartolines, café calent, llepolies, tabac i algun brodat i on hui està el casal, paper pintat.

Encara **veig** els colors de la varietat de comerços que podies trobar als nostres carrers. Puntetes i encaixos, botigues de joguets, ceràmiques, farmàcies, paperies i llibreries. Mitjanes i calcetins, detergents i suavitzants, sabates i sabatilles, davantals, bars i casa de menjars. Pantalons vaquers, joies, ferros forjats, cistelles, roba de treball, armament i la botiga que encara queda de parament. En arribar falles la vista és una altra, acolorides sedes, domassos, espollins... I flors de molts colors.

Encara m'emociona la proximitat de les persones: propietaris de botigues, veïns, dependents i clients. La seua connexió, la seua amistat, els seus consells, consols i confessions; les seues abraçades i les seues felicitacions en les celebracions.

Encara sent la seua complicitat, solidaritat i amistat.

Encara pense en noms i cognoms i algun eslògan familiar; i encara em recorde quan deia preus, "Què li pose?" i "Gràcies per comprar".

Encara deambule nostàlgic per eixos carrers que m'han vist créixer, riure, cantar, ballar i plorar.

Amb tristesa per les persones que ja no estan, tristesa pels comerços que ja no són, però amb el plaer de recordar tantes anècdotes, experiències i vivències.

Encara sent les meues arrels, encara sent el meu barri, encara l'assaborisc, el veig, el toque, l'escolte i l'olor.

Encara visc aquell barri, un barri ple de vida, un barri ple d'alegria,

**UN BARRI PLE DE
PROXIMITAT I
FAMILIARITAT.**

DEL FOC NAIX EL RECORD

Per Alma Pedrajas Planells

El 19 de març no és un dia qualsevol.

És el dia que marca el final i, al mateix temps, el principi de tot. El dia que dona sentit a la nostra festa, que sosté les seues arrels i explica per què, any rere any, tornem a reunir-nos entorn del foc. És el dia que ho uneix tot i que ens uneix a tots en un mateix sentiment compartit i difícil d'explicar amb paraules.

És el dia en què la plaça es converteix en el cor dels fallers. El lloc on ens trobem per a, un any més veure com els nostres monuments desapareixen entre les flames, emportant-se amb ells mesos de treball, il·lusió i somnis, però deixant-nos també la promesa de tornar.

És el dia de la cremà. Un espectacle únic on l'art es transforma en llum, on el soroll es torna emoció i on el foc parla un llenguatge que tots entenem. Un instant efímer i irrepetible en el

qual la bellesa es consumeix per a renàixer, en el qual la tristesa i l'admiració conviuen, i en el qual el final s'accepta com a part de la nostra festa.

Dur a terme una cremà no és tasca fàcil. Requereix coneixement, precisió, respecte i valentia. Requereix entendre el foc, saber escoltar-lo i dominar-lo sense perdre-li mai el respecte. I fer-ho tan bé com ho has fet tu al llarg d'aquests anys és, sens dubte, encara més difícil.

Però tu ho portes en la sang. Ho portes dins des de sempre. Has sabut arreplegar el llegat del teu pare i fer-lo teu, honrant-lo amb cada detall, amb cada decisió i amb cada flama que s'alça cap al cel.

Has convertit una responsabilitat enorme en un acte d'amor cap a la festa i cap al teu llegat familiar.

Gràcies a tu, cada 19 de març la nostra plaça tremola. Tremola amb

el retrunyir de la traca que anuncia el final, amb l'emoció continguda abans que prenga la primera espurna, amb el silenci respectuós que precedeix al foc. Tremola amb les flames que creixen, amb la calor que se sent en la pell i amb el nus en la gola que apareix en veure com, una vegada més, les nostres benivolgudes falles diuen adeu.

I, així i tot, enmig d'eixa tristesa inevitable, aconseguixes que la nit més trista de l'any siga també la més emocionant i la més bonica. Perquè baix la teua mirada i la teua experiència, cada cremà es converteix en una autèntica obra d'art, en un moment que es queda gravat en la memòria i en el cor de tots els que la vivim.

Per tot això, hui volem donar-te les gràcies, Paquito.

Gràcies per continuar amb tant d'orgull un llegat familiar que és ja part de la nostra història.

Gràcies per la teua dedicació, pel teu esforç silenciós i constant, i per regalar-nos, any rere any, un comiat a l'altura del que significa la nostra festa.

Gràcies per fer del foc emoció, del final un començament,

**I DE CADA
CREMÀ UN RECORD
ETERN.**

**EL PUNT
D'UNIÓ**

**DURANT
ELS ANYS**

**GALERIA
FOTOGRAFICA
FALLERA**

GRÀCIES

*El Punt D'unió, un lloc on
sempre tornar.*

**HIMNE DE LA FALLA
PLAÇA LOPE DE VEGA**

*Música: J. Marco
Arreglos i lletra:
R. Martínez Coll*

Es nostra falla volguda
la que nos mou a la festa
perque portem en le venes
sang de la nostra València.
Ella nos porta alegria
càntics d'amor i noblea,
junt a la sombra tranquil·la
que nos dona la senyera
Orgullosa té nostra Plaça,
el juntar l'art i el treball.
junt al "Clot", que antic remoréja
del passat son esplendor.
Esta joventut bé la guarda
com arxiu de nostra Ciutat,
junt al nom de Lope de Vega,
el poeta tant admirat.

Salones para
comuniones y
celebraciones

**CARNES Y PESCADOS
A LA BRASA**

Salas Quiroga, 15 bajo - 46007 VALENCIA
Tel. 96 313 02 90
asador@lavid.es - www.lavid.es

TAPAVID

Historiador Diago, 24
Tel: 963 855 067
Móvil: 609 780 712
46007 VALENCIA
restaurante@lavid.es
www.lavid.es

CHEZ-RAMÓN

desde 1853

CERÁMICAS - BARRO & SOUVENIRS

PL. REDONDA Nº2
46001 VALENCIA

Tel. 963 92 24 16

ABANICOS VIBENCA

FABRICACIÓN - PINTURA PROPIA
(3.ª GENERACIÓN) ABANICOS
PARA FALLERA A JUEGO CON EL
TRAJE
ABANICOS PARA EVENTOS Y
CELEBRACIONES POR ENCARGO
RESTAURAMOS ABANICOS

Pl. Lope de Vega, 5 – 46001 Valencia

www.abanicosvibenca.es

Tels. 960 05 08 02 – 690 19 20 55

abanicosvibenca@gmail.com

TuComunidad .info

Administración de Fincas Urbanas
Gestión Patrimonial.

[rafaestevepla](#)

620205980

rafaesteve@rafaesteve.com

CITA PREVIA

652 04 25 31

C/ Cld Campeador, 12b
Paferna, Valencia

@mmilggee

ITACA

Móvil 677 405 599

C/ Roger de Lauria 9 Bajo A
46002 Valencia

Tel. 963 911 645

alidela08@hotmail.com

 itacamoda

Taranna FLATS

HOTEL Y APARTAMENTOS

BENIDORM

APARTAMENTOS
Atlántida

max
BLAU
HOTEL

C/ SAN PEDRO, 20 Y 22
BENIDORM - ALICANTE

965 85 24 50

WWW.FLATSFRIENDS.COM

EN PRIMERA
LÍNEA DE LA
PLAYA DE
PONIENTE

Trabajamos para que tengas la residencia que te mereces

Residencia para mayores en Valencia
Ballesol Gobernador Viejo
Carrer del Governador Vell, 25
46003 Valencia

**Espacio
seguro.
Vacunados
y protegidos**

Desde 1980 cuidando de las personas mayores

EstanCIAS permanentes, temporales y de recuperación

Asistencia integral personalizada

BALLESOL

www.ballesol.es

Infórmese
963 91 85 05

Otras residencias para mayores en Valencia
Serrería • Burjassot • Valterna
Playa de Patacona

Zivah
SALÓN

CALLE DE BORRIANA, 37 - BJ 2, 46005, Valencia

640794154

zivahsalon.com

BAR

**Tapas
variadas**

Poellas

CASA EULOGIO

Eulogio Herrero Bastan

C/. Cerrajeros, n.º 3 y 8

 615 20 19 16

46001 VALENCIA

Cristina Crespo
MAQUILLAJE PROFESIONAL

A decorative branch with pink and white flowers and green leaves, positioned to the right of the text.

cristinacrespomakeup.com

617398196

hola@cristinacrespomakeup.com

Gran vía Marqués de Turia 3, 1º puerta 3

PlzLope de Vega, 5 · 46001 Valencia · Tel. +34 96 160 40 62

FRAMASA 30
PUERTAS AUTOMÁTICAS REVOLUCIÓN

Pol. Ind. Catarroja
C/ 26 Nº 253
46470 CATARROJA
(Valencia)
T 96 126 59 92
info@framasa.es
www.framasa.es

*“Más de 30 años
avalan nuestro trabajo”*

En Fallas,

**tu casal
más completo
con Diresa**

The advertisement is a vertical collage of four images. The top-left image shows two hands clinking glasses of San Miguel beer, with the brand name and 'CERVEZAS' visible. The top-right image shows a night sky filled with colorful fireworks. The middle image is a top-down view of a large pan of paella with yellow rice, green beans, and other ingredients. The bottom image shows a woman in a vibrant, floral-patterned traditional dress with a wide, striped sash.

CAÑAS Y TAPAS

C/TERUEL 32
OROPESA DEL MAR-CASTELLÓN

VISITE LA TIENDA MÁS ANTIGUA DE VALENCIA

TIENDA DE LAS OLLAS DE HIERRO

ADEREZOS, PEINETAS, MANTELETAS
Y COMPLEMENTOS DE VALENCIANA.
NACIMIENTOS Y ARTÍCULOS PARA BELÉN.
IMÁGENES Y OBJETOS RELIGIOSOS.
CORDONES DE CONGREGACIÓN.
MERCERÍA, BISUTERÍA Y CUENTAS.

C/DERECHOS 4 (junto Pza.Redonda)
46001-VALENCIA
TEL. 963 922 024 608 689 929
info@tiendadelasollasdehierro.com
www.tiendadelasollasdehierro.com

**COCINA TRADICIONAL
MEDITERRÁNEA**

Plaza Redonda, 5 y 6 •
Valencia

Tel. 96 392 32 21

redonatapasymas@gmail.com

Turrónes RAMOS

CASA FUNDADA EN 1890

JIJONA

Casa con más de 100 años de Tradición.

Elaboración totalmente artesanal.

Absolutamente natural y sin conservantes.

*Miel de Romero, azúcar y almendra marcona
de la Comunidad Valenciana.*

- ABIERTO TODO EL AÑO -

C/. Sombrerería, 11
(Jto. Iglesia Sta. Catalina).

Tel. 96 392 33 98
VALENCIA

PINTXOS

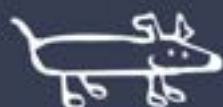
TAPAS

Pintxo & Trago

Plaza Redonda, 9 - 46001 Valencia

CViM

CENTRO VETERINARIO iMÉS

C/ Asensio Tarín Cortés, 3 bajo
46380 Cheste (Valencia)

T. 96 180 08 50
M. 670 247 211

centroveterinarioimes@gmail.com

Lunes a viernes de 9:30 a 20:30 horas · Sábados de 10 a 14 horas

Restaurante - Pizzería

Quitín

ARROCES

CARNES A LA BRASA

C/. Espartero, nº 63
Tel.: 96 363 99 68

46100 Burjassot
Valencia

DRAS. LANUZA & TEJERO

ORTODONCIA, ODONTOLOGÍA, ESTÉTICA

Elegir la mejor clínica dental es una decisión muy importante y en la que influyen factores profesionales y personales que debemos tener en cuenta

**EXPERIENCIA Y CONSTANTE PUESTA AL DÍA
DIAGNÓSTICO PREVIO Y PRESUPUESTO CERRADO
FINANCIACIÓN A MEDIDA, SIN INTERESES
CUADRO MÉDICO ATENTO Y ESPECIALIZADO
PRIMERA VISITA GRATUITA**

HORARIO DE CONSULTA

Lunes a viernes de 10.30 a 20.30

Cita previa: T. 963 62 01 17

Móvil 609 642 465 / 655 442 030

Calle Dr. Moliner 19 bajo, 46010 Valencia

www.clinicalanuzatejero.com

SUSCRÍBETE A
FLORESOLIDARIAS.ORG
Y COMPARTE FELICIDAD

Flores Solidarias es un proyecto pionero en integración socio-laboral para personas sin hogar.

Su propósito es dar trabajo, y por consiguiente, vivienda, dándoles una oportunidad que les devuelva su dignidad.

Un modelo de suscripción que fomenta la solidaridad, la agricultura y el cultivo de flor local.

FLORES SOLIDARIAS

FLORES QUE CAMBIAN VIDAS

DIRESA

DISTRIBUCIONES REGION ESTE, S.A.

Av. Comarques País Valencià, 76 - Telef. 96 192 03 60 - Fax 96 192 01 31

46930 QUART DE POBLET (VALENCIA)

C.I.F. A-46-551222

**Esta comissió ha rebut subvencions
de la Diputació de València
per les activitats de les festes falleres de 2026**

LotoTienda

Loterías y Apuestas del Estado

¡¡ JUEGA TUS APUESTAS SIN MOVERTE DE CASA !!

Lotería CALAP
57

Tels. 963 85 24 26 - 963 85 81 89

Pz. Obispo Amigó, 3 46007 Valencia

MILLOR, CRIDA A VERA.

VERA ABOGADOS

STEFI VILLAS

www.stefivillas.com - info@stefivillas.com

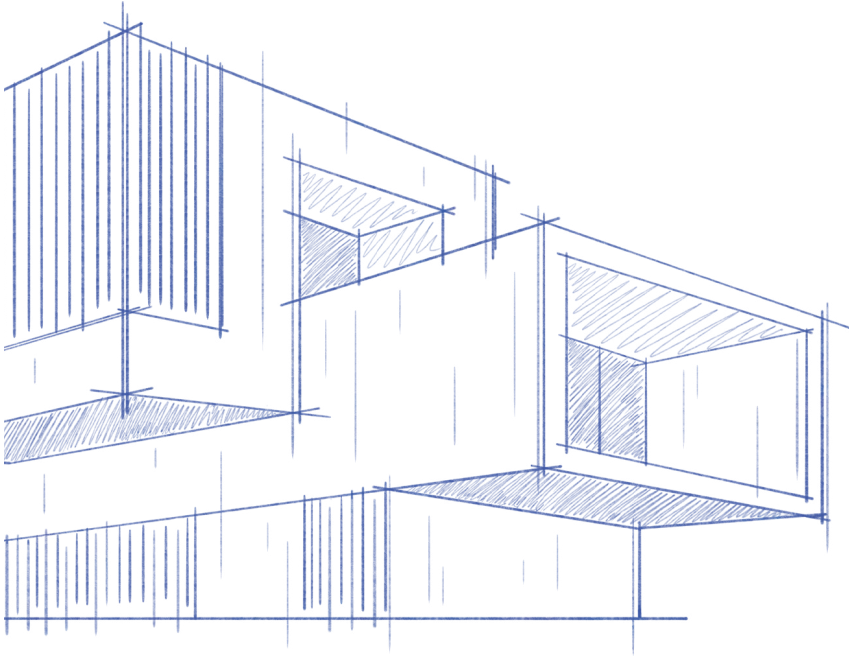
616 345 452

[stefivillas](https://www.instagram.com/stefivillas)

La arquitectura es creación,
emoción, arte, sensibilidad y
técnica en la construcción.

Av. Cortes Valencianas, 39
E2 Despacho G
Valencia

610 53 10 97 - 961 014 157

josecrespo@josecrespoarquitecto.com

IGNACIO
ESPIGARES

Arquitecto Técnico / Quantity Surveyor

ignacio@ignacioespigares.es
+34 616 47 57 76

emeval s.l.

Cada vegada més lluny del meu banc

Miguel Valenciano Gámez

Cirilo Amorós, 20, puerta 1

46004 Valencia

M.- 607 347 127

**Esta comissió ha rebut subvencions de la
Regidoria de Falles
per les activitats de les festes falleres de
2026**

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
FALLES

AIRESA

**Plàstics reciclats tècnics.
Distribució de matèries
plàstiques.**

www.aires.es

cuidar

les nostres tradicions
ens posa en peu.

 **caixa
popular**

Cuidem les persones.

**Partida Cañada de Tormo S/n -
Vilamarxant , Valencia**

Telf : 360 26 13 86

info@pirotecniadelmediterráneo.com

★ C/. Trench, 23 ★

Gran Menaje

desde 1948

· VALENCIA ·

 647 568 699

T. 963 923 424

 @granmenaje_valencia

www.granmenajevalencia.es

ACTIVA TU RUTINA

Activaclub Mislata,
C/ Virgen de los
Desamparados, 46-48

Activaclub Nou Mestalla
Avda. Cortes
Valencianas, 18

Activaclub Germanías
Gran Vía de les
Germanies, 43

activaclub
CENTRO OFICIAL **LES MILLS**

**CONTACTA CON
NOSOTROS**

LLAMA O ESCRÍBENOS
Y TE RESPONDEREMOS
A LA MAYOR BREVEDAD

+34 960 662 956

✉ contacto@sergeslegal.es

📍 parque empresarial táctica

Edificio Onofre.

C/ Botiguers 3, oficina 1-C

46980 Paterna-Valencia

proyectocasa

ejecución integral de proyectos
REHABILITACIÓN
CONSTRUCCIÓN

José Luis Miralles Pellicer
Rocafort.
46111 Valencia

623 17 30 17
email: ej.proyectos@yahoo.es

AUNA CONSULTORS

Correduría de Seguros
Gerencia de Riesgos.

Especialistas en seguros:

- Particulares
- Empresas. / Pymes.
- Instituciones. / Organismos.
- Pruebas Deportivas

Avenida Santa Bárbara 13 bajo
46196 CATADAU
VALENCIA

620 987 708 625 417 264 620 205 980
email: rafaesteve@aunaconsultors.com

■ VIALVAL — FIBRAVAL GROUP

Seguretat, professionalitat i compromís a la carretera. Vialval, divisió del Grup Fibraval, realitza treballs de senyalització i pintura viària, instal·lació de biondes, suport a obra civil i serveis tècnics per a garantir la seguretat viària.

La nostra divisió de conductes de fibra del Grup Fibraval aporta solucions lleugeres, aïllants i eficients per a climatització i ventilació en obra pública i privada.

És un honor col·laborar amb la Falla Plaça Lope de Vega, de l'Agrupació la Seu – Xerea – el Mercat, en ple cor de Ciutat Vella.

Que estes Falles ens recorden qui som: tradició, foc, art i cor compartit.
Bones Falles 2026

685 801 616 www.vialval.es comercial@fibraval.es www.fibraval.es

RUG & COUR
NATURAL LOGO PRINT PLUS & UNNATURAL EASY RUG PRINT CARPETEASY GARDEN

LOGO PRINT

COCKTAIL COLLECTION

montecolino
IBERICA

distribuidor **montecolino**
27 años

CÉSPED ARTIFICIAL
**MOQUETAS PARA FERIAS,
HOTELES Y OFICINAS**
**ALFOMBRAS EN LANA,
EN SISAL Y SINTÉTICAS**
FELPUDOS DE ENTRADA
**TEJIDOS PARA
INSTALACIONES FERIALES**
**IMPRESIÓN
PERSONALIZADA**

STAND

TEL. +34.902.883.630 - FAX +34.902.883.631
pedidos@montecolinoiberica.es - comercial@montecolinoiberica.es

CARRER MANYANS
CARRER DRETS
CARRER GINER
CARRER JOFRENS
PLAÇA LOPE DE VEGA
CARRER MARTÍN MENGOD
PLAÇA MIRACLE DEL MOCADORET
CARRER PESCATERIA
PLAÇA REDONDA
PLAÇA SANTA CATALINA
CARRER SOMBRERERÍA
CARRER TAPINERIA
CARRER TRENCH
CARRER VALLANCA
CARRER SABATERIA DELS XIQUETS